ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 1ης Μαΐου 1998

σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι, παράγραφος 2 της συνθήκης

(98/316/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Ι παράγραφος 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

την έκθεση της Επιτροπής,

την έκθεση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

Εκτιμώντας :

(1) ότι η διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη μετάβαση στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ) ορίζονται στο άρθρο 109 Ι της συνθήκης· ότι το Συμβούλιο, το οποίο συνήλθε στις 13 Δεκεμβρίου 1996 στο Δουβλίνο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, αποφάσισε ότι τα περισσότερα κράτη μέλη δεν πληρούσαν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος, ότι η Κοινότητα δεν επρόκειτο να εισέλθει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ το 1997 και ότι η διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 4, έπρεπε να εφαρμοστεί το συντομότερο δυνατό το 1998· ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4, εάν έως το τέλος του 1997 δεν έχει οριστεί η ημερομηνία ενάρξεως του τρίτου σταδίου της ΟΝΕ, το τρίτο στάδιο αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1999·

(2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4, η διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του ιδίου άρθρου, με εξαίρεση τη δεύτερη περίπτωση της παραγράφου 2, πρέπει να επαναληφθεί·

(3) ότι το άρθρο 109 Ι παράγραφος 1, αναφέρει ότι οι εκθέσεις που εκπονούνται από την Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ίδρυμα (ΕΝΙ) εξετάζουν εάν η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζάς του, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ). Οι εκθέσεις αυτές εξετάζουν επίσης κατά πόσον έχει επιτευχθεί υψηλός βαθμός σταθερής σύγκλισης, με γνώμονα την πλήρωση από κάθε κράτος μέλος των ακόλουθων κριτηρίων τα οποία αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης :

— επίτευξη υψηλού βαθμού σταθερότητας των τιμών· αυτό καταδεικνύεται από ένα ποσοστό πληθωρισμού, που προσεγγίζει το αντίστοιχο ποσοστό των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών,

— σταθερότητα των δημοσίων οικονομικών αυτό καταδεικνύεται από την επίτευξη δημοσιονομικής κατάστασης χωρίς υπερβολικό δημοσιονομικό έλλειμμα, κατά την έννοια του άρθρου 104 Γ, παράγραφος 6,

— τήρηση των κανονικών περιθωρίων διακύμανσης που προβλέπονται από τον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, επί δύο τουλάχιστον χρόνια, χωρίς υποτίμηση έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— διάρκεια της σύγκλισης που έχει επιτευχθεί από το κράτος μέλος και της συμμετοχής του στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, αντανακλώμενη στα επίπεδα των μακροπρόθεσμων επιτοκίων,

ότι τα τέσσερα αυτά κριτήρια και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει αυτά να επιτευχθούν, αναπτύσσονται περαιτέρω στο πρωτόκολλο αριθ. 6 της συνθήκης· ότι οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ λαμβάνουν επίσης υπόψη την εξέλιξη του Ecu, τα αποτελέσματα της ολοκλήρωσης των αγορών, την κατάσταση και την εξέλιξη των ισοζυγιών τρεχουσών συναλλαγών και μια εξέταση του κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος και άλλων δεικτών τιμών·

(4) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, με βάση τις εκθέσεις αυτές, το Συμβούλιο εκτιμά κατά πόσον κάθε κράτος μέλος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος και διαβιβάζει τα πορίσματά του στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, το οποίο, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 109 Ι παράγραφος 4, επιβεβαιώνει ποια κράτη μέλη πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος·

(5) ότι πρέπει να προσαρμοστεί κατάλληλα η εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των καταστατικών των εθνικών κεντρικών τραπεζών, για να εξασφαλιστεί ότι συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ· ότι οι προσαρμογές αυτές πρέπει

[1] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 30 Απριλίου 1998 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

να εξασφαλισθεί ότι συμβιβάζονται με τη συνθήκη, το αργότερο κατά την ημερομηνία ίδρυσης του ΕΣΚΤ· ότι οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ παρέχουν λεπτομερή αξιολόγηση του συμβιβάσιμου της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ· ότι, όταν υποβλήθηκαν οι εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ, η διαδικασία προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας δεν είχε ολοκληρωθεί στην Ισπανία, στη Γαλλία, στο Λουξεμβούργο και στην Αυστρία· ότι έκτοτε εκπονήθηκε η αναγκαία νομοθεσία στην Ισπανία και στην Αυστρία· ότι το Λουξεμβούργο και η Γαλλία προέβησαν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσουν την εθνική τους νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ·

(6) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, που αναφέρεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει σταθερές επιδόσεις στο θέμα των τιμών και μέσο ποσοστό πληθωρισμού, καταγεγραμμένο επί ένα έτος πριν από τον έλεγχο, που δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από άποψη σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 1,5 ποσοστιαία μονάδα· ότι, στο πλαίσιο του κριτηρίου της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός υπολογίζεται βάσει εναρμονισμένων δεικτών τιμών καταναλωτή, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2494/95 [1]· ότι, για να αξιολογηθεί το κριτήριο της σταθερότητας των τιμών, ο πληθωρισμός κάθε κράτους μέλους μετράται με την εκατοστιαία μεταβολή του αριθμητικού μέσου δώδεκα μηνιαίων δεικτών σε σχέση με τον αριθμητικό μέσο δώδεκα μηνιαίων δεικτών της προηγούμενης περιόδου ότι, κατά την ετήσια περίοδο η οποία λήγει τον Ιανουάριο 1998, τα τρία κράτη μέλη με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών ήταν η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Αυστρία, με ποσοστά πληθωρισμού, αντιστοίχως, 1,2 %, 1,2 % και 1,1 %· ότι λήφθηκε υπόψη στις εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ μια τιμή αναφοράς που προκύπτει από τον απλό αριθμητικό μέσο των ποσοστών πληθωρισμού των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών συν 1,5 ποσοστιαίες μονάδες· ότι η τιμή αναφοράς κατά την ετήσια περίοδο που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ήταν 2,7 %·

(7) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της δημοσιονομικής κατάστασης που αναφέρεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι τη στιγμή που πραγματοποιείται η τρέχουσα εξέταση από το Συμβούλιο, δεν έχει ληφθεί απόφαση του Συμβουλίου για το κράτος μέλος, δυνάμει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 6 της συνθήκης, όσον αφορά την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος·

(8) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται στην παρούσα αξιολόγηση της ικανοποίησης των κριτηρίων σύγκλισης παρέχονται από την Επιτροπή ότι, για την προετοιμασία της παρούσας σύστασης, η Επιτροπή παρείχε τα στοιχεία· ότι τα δημοσιονομικά στοιχεία δόθηκαν από την Επιτροπή μετά τη διαβίβασή τους από τα κράτη μέλη μέχρι την 1η Μαρτίου 1998, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3605/93 [2]·

(9) ότι, κατά τη διάρκεια του δευτέρου σταδίου της ΟΝΕ, δεν υπήρχε καμία απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος για την Ιρλανδία και το Λουξεμβούργο· ότι, σύμφωνα με την απόφασή του της 27ης Ιουνίου 1996 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε την προηγούμενη απόφασή του σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στη Δανία· ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του της 30ης Ιουνίου 1997 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε τις προηγούμενες αποφάσεις του για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στις Κάτω Χώρες και τη Φινλανδία· ότι, σύμφωνα με τις αποφάσεις του της 1ης Μαΐου 1998 βάσει του άρθρου 104 Γ παράγραφος 12, το Συμβούλιο κατάργησε τις προηγούμενες αποφάσεις του για την ύπαρξη υπερβολικού ελλείμματος στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, την Αυστρία, την Πορτογαλία, τη Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο·

(10) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της συμμετοχής στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος, που αναφέρεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι ένα κράτος μέλος έχει τηρήσει τα κανονικά περιθώρια διακύμανσης που προβλέπει ο Μηχανισμός Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος χωρίς σοβαρή ένταση κατά τα δύο, τουλάχιστον, τελευταία έτη πριν από την εξέταση. Ειδικότερα, το κράτος μέλος δεν πρέπει να έχει υποτιμήσει την κεντρική διμερή ισοτιμία του νομίσματός του έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους με δική του πρωτοβουλία μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα· ότι, για την αξιολόγηση της εκπλήρωσης του κριτηρίου αυτού στις εκθέσεις τους, η Επιτροπή και το ΕΝΙ εξέτασαν τη διετή περίοδο που λήγει το Φεβρουάριο του 1998 και έλαβαν υπόψη τους την απόφαση που λήφθηκε τον Αύγουστο του 1993 από τους υπουργούς και τους διοικητές των κεντρικών τραπεζών των κρατών μελών για την προσωρινή διεύρυνση των περιθωρίων διακύμανσης του ΜΣΙ από ±2,25% σε ±15% εκατέρωθεν των διμερών κεντρικών ισοτιμιών·

(11) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 6 της συνθήκης, το κριτήριο της σύγκλισης των επιτοκίων, που αναφέρεται στο άρθρο 109 Ι παράγραφος

[1] ΕΕ L 257 της 27. 10. 1995, σ. 1.

[2] ΕΕ L 332 της 31. 12. 1993, σ. 7.

1, τέταρτη περίπτωση της συνθήκης, σημαίνει ότι, το υπό παρατήρηση κράτος μέλος, επί διάστημα ενός έτους πριν από την εξέταση, έχει μέσο ονομαστικό μακροπρόθεσμο επιτόκιο το οποίο δεν υπερβαίνει εκείνο των τριών, το πολύ, κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών, περισσότερο από 2 ποσοστιαίες μονάδες· ότι, για το σκοπό του κριτηρίου σύγκλισης των επιτοκίων, χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα επιτόκια για ομόλογα αναφοράς του δημοσίου δεκαετούς διάρκειας· ότι, στο πλαίσιο της αξιολόγησης της εκπλήρωσης του κριτηρίου της σύγκλισης των επιτοκίων, λήφθηκε υπόψη στις εκθέσεις της Επιτροπής και του ΕΝΙ τιμή αναφοράς που προκύπτει από τον απλό αριθμητικό μέσο των ονομαστικών μακροπρόθεσμων επιτοκίων των τριών κρατών μελών με τις καλύτερες επιδόσεις από απόψεως σταθερότητας τιμών με την προσθήκη 2 ποσοστιαίων μονάδων· ότι η τιμή αναφοράς κατά την ετήσια περίοδο που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ήταν 7,8 %·

(12) ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 της συνθήκης, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν προτίθεται να μεταβεί στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ την 1η Ιανουαρίου 1999· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, οι παράγραφοι 4 έως 9 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 ορίζουν τις διατάξεις που εφαρμόζονται για το Ηνωμένο Βασίλειο εάν και για όσο χρόνο το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μεταβαίνει στο τρίτο στάδιο·

(13) ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 της συνθήκης, και με την απόφαση που έλαβαν οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων στο Εδιμβούργο τον Δεκέμβριο του 1992, η Δανία γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο της ΟΝΕ· ότι, δυνάμει αυτής της γνωστοποίησης, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του ΕΣΚΤ που αφορούν παρεκκλίσεις, ισχύουν έναντι της Δανίας·

(14) ότι, δυνάμει των ανωτέρω γνωστοποιήσεων, το Συμβούλιο δεν απαιτείται να προβεί σε εκτίμηση βάσει του άρθρου 109 Ι παράγραφος 2 της συνθήκης, για το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Δανία·

(15) ότι, με βάση τις παρούσες συστάσεις, το Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, επιβεβαιώνει ποια κράτη μέλη πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος,

ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΤΜΗΜΑ 1

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 1

Βέλγιο

Στο Βέλγιο, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚ).

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι, παράγραφος 1, της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Βέλγιο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— το Βέλγιο δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολαού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— το Βέλγιο συμμετείχε στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το βελγικό φράγκο (BEF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Βέλγιο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του BEF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο του Βελγίου ήταν, κατά μέσο όρο, 5,7 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Βέλγιο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Βέλγιο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 2

Γερμανία

Στη Γερμανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1, της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γερμανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Γερμανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Γερμανία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών την περίοδο αυτή, το γερμανικό μάρκο (DEM) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γερμανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του DEM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— κατά το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο της Γερμανίας ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γερμανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Γερμανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 3

Ελλάδα

Στην Ελλάδα, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ελλάδα το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 5,2 %, που είναι υψηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— το Συμβούλιο διαπίστωσε με απόφασή του, στις 26 Σεπτεμβρίου 1994, την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος στην Ελλάδα και η απόφαση αυτή δεν έχει καταργηθεί,

— το νόμισμα της Ελλάδας δεν συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια της διετίας που λήγει τον Φεβρουάριο του 1998 την περίοδο αυτή, η δραχμή (GRD) ήταν σχετικά σταθερή έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, πλην όμως υπέστη, κατά περιόδους, πιέσεις οι οποίες αντιμετωπίστηκαν με προσωρινές αυξήσεις των εγχώριων επιτοκίων και με παρέμβαση στην αγορά ξένου συναλλάγματος. Η δραχμή εισήλθε στον ΜΣΙ το Μάρτιο του 1998,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ελλάδα ήταν, κατά μέσο όρο, 9,8 %, που είναι υψηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ελλάδα δεν πληροί κανένα από τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1.

Κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 4

Ισπανία

Στην Ισπανία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ισπανία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Ισπανία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Ισπανία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, η ισπανική πεσέτα (ESP) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ισπανία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ESP έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ισπανία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,3%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ισπανία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ισπανία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 5

Γαλλία

Η Γαλλία έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική της νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι, παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Γαλλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Γαλλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Γαλλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών· την περίοδο αυτή, το γαλλικό φράγκο (FRF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Γαλλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FRF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Γαλλία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Γαλλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Γαλλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 6

Ιρλανδία

Στην Ιρλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιρλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— κατά το δεύτερο στάδιο της ΟΝΕ, η Ιρλανδία δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Ιρλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, η ιρλανδική λίρα (ΙΕΡ) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η διμερής κεντρική ισοτιμία της ΙΕΡ δεν υποτιμήθηκε έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους· στις 16 Μαρτίου 1998, μετά από αίτημα των ιρλανδικών αρχών, οι διμερείς κεντρικές ισοτιμίες της ΙΕΡ έναντι όλων των άλλων νομισμάτων του ΜΣΙ, αναπροσαρμόστηκαν προς τα πάνω κατά 3 %,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιρλανδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιρλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 7

Ιταλία

Στην Ιταλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Ιταλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Ιταλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Ιταλία επανήλθε στον ΜΣΙ το Νοέμβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 έως το Νοέμβριο 1996, η ιταλική λίρα (ITL) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την επάνοδό της στον ΜΣΙ, η ITL δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Ιταλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία της ITL έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλους κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Ιταλία ήταν κατά μέσο όρο 6,7 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Ιταλία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1· όσον αφορά το κριτήριο που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1, η ITL, μολονότι επανήλθε στον ΜΣΙ μόνο το Νοέμβριο του 1996, έχει επιδείξει επαρκή σταθερότητα στη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών. Για τους λόγους αυτούς, η Ιταλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Ιταλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 8

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Το Λουξεμβούργο έχει προβεί σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες προκειμένου να καταστήσει την εθνική του νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβατή με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι, παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στο Λουξεμβούργο το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,4%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— κατά τη διάρκεια του δεύτερου σταδίου της ΟΝΕ, το Λουξεμβούργο δεν αποτέλεσε αντικείμενο απόφασης του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— το Λουξεμβούργο συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά την διάρκεια των δύο τελευταίων ετών την περίοδο αυτή, το λουξεμβουργιανό φράγκο (LUF) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και το Λουξεμβούργο δεν υποτίμησε, με δική του πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του LUF έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στο Λουξεμβούργο ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Το Λουξεμβούργο έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, το Λουξεμβούργο πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 9

Κάτω Χώρες

Στις Κάτω Χώρες, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στις Κάτω Χώρες το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— οι Κάτω Χώρες δεν υπόκεινται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— οι Κάτω Χώρες συμμετείχαν στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο ετών την περίοδο αυτή, το ολλανδικό φιορίνι (NLG) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και οι Κάτω Χώρες δεν υποτίμησαν, με δική τους πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του NLG έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στις Κάτω Χώρες ήταν, κατά μέσο όρο, 5,5%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Οι Κάτω Χώρες έχουν επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, οι Κάτω Χώρες πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 10

Αυστρία

Στην Αυστρία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Αυστρία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,1 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Αυστρία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Αυστρία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· την περίοδο αυτή, το αυστριακό σελίνι (ATS) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Αυστρία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του ATS έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Αυστρία ήταν, κατά μέσο όρο, 5,6 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Αυστρία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Αυστρία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 11

Πορτογαλία

Στην Πορτογαλία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στην Πορτογαλία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,8 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Πορτογαλία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Πορτογαλία συμμετείχε στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια των δύο τελευταίων ετών· σην περίοδο αυτή, το πορτογαλικό εσκούδο (PTE) δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Πορτογαλία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του PTE έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στην Πορτογαλία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,2%, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Πορτογαλία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης με γνώμονα και τα τέσσερα κριτήρια.

Κατά συνέπεια, η Πορτογαλία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 12

Φινλανδία

Στη Φινλανδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Φινλανδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,3 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Φινλανδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— η Φινλανδία συμμετείχε στον ΜΣΙ από τον Οκτώβριο 1996· την περίοδο από το Μάρτιο 1996 μέχρι τον Οκτώβριο 1996, το φινλανδικό μάρκο (FIM) ανατιμήθηκε έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ· από την είσοδό του στον ΜΣΙ, το FIM δεν υπέστη σοβαρές πιέσεις και η Φινλανδία δεν υποτίμησε, με δική της πρωτοβουλία, τη διμερή κεντρική ισοτιμία του FIM έναντι του νομίσματος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Φινλανδία ήταν κατά μέσο όρο 5,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Φινλανδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1· όσον αφορά το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1, το FIM, μολονότι συμμετέχει στον ΜΣΙ μόνο από τον Οκτώβριο 1996, επέδειξε επαρκή σταθερότητα κατά τα τελευταία δύο χρόνια. Για τους λόγους αυτούς, η Φινλανδία έχει επιτύχει υψηλό βαθμό σταθερής σύγκλισης.

Κατά συνέπεια, η Φινλανδία πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

Άρθρο 13

Σουηδία

Στη Σουηδία, η εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του καταστατικού της εθνικής κεντρικής τράπεζας, δεν συμβιβάζεται με τα άρθρα 107 και 108 της συνθήκης και με το καταστατικό του ΕΣΚΤ.

Σχετικά με την πλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης που αναφέρονται στις τέσσερις περιπτώσεις του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1 της συνθήκης:

— το μέσο ποσοστό πληθωρισμού στη Σουηδία το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998 ανήλθε σε 1,9 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς,

— η Σουηδία δεν υπόκειται σε απόφαση του Συμβουλίου για την ύπαρξη υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος,

— το νόμισμα της Σουηδίας δεν συμμετείχε ποτέ στον ΜΣΙ κατά τη διάρκεια της εξεταζόμενης διετούς περιόδου, η σουηδική κορόνα (SEK) παρουσίασε διακυμάνσεις έναντι των νομισμάτων του ΜΣΙ, οι οποίες αντικατόπτριζαν μεταξύ άλλων την απουσία στόχου για τη συναλλαγματική ισοτιμία,

— το έτος που λήγει τον Ιανουάριο 1998, το μακροπρόθεσμο επιτόκιο στη Σουηδία ήταν, κατά μέσο όρο, 6,5 %, που είναι χαμηλότερο από την τιμή αναφοράς.

Η Σουηδία πληροί τα κριτήρια σύγκλισης που αναφέρονται στην πρώτη, δεύτερη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 109 Ι παράγραφος 1, αλλά δεν πληροί το κριτήριο σύγκλισης που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση του εν λόγω άρθρου.

Κατά συνέπεια, η Σουηδία δεν πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Άρθρο 14

Βάσει των ανωτέρω, τα πορίσματα του Συμβουλίου είναι το ότι το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος. Το Συμβούλιο συνιστά στο Συμβούλιο, συνερχόμενο σε επίπεδο αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων, να επιβεβαιώσει ότι τα εν λόγω κράτη μέλη πληρούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την υιοθέτηση του ενιαίου νομίσματος την 1η Ιανουαρίου 1999.

ΤΜΗΜΑ 3

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Άρθρο 15

Η παρούσα σύσταση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Βρυξέλλες, 1 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. BROWN